

Neidentifikovatelné honoráře – mýty a skutečnost

Několikrát jsem v poslední době narazil, a to nejen mezi veřejností, ale i mezi zastupovanými OSA, na velmi zmatečné povědomí o tom, co to jsou a jak se rozdělují neidentifikovatelné honoráře. Naposledy na straně šest v deníku Právo.

Citace:

OSA totiž vybírá autorské odměny automaticky za každého českého autora, opravdu zásadní peníze, ale inkasuje jen část z nich, která si mezi sebe přerozděluje také tzv. neidentifikovatelné příjmy: poplatky z rozhlasu a televize, o které se nikdo nepřihlásil, u kterých nebyl dohledán autor nebo nechvalně známé poplatky za prázdná CD a DVD. „Příjemcem těchto peněz se může stát jen autor, který v po sobě jdoucích letech vykáže určitou minimální sumu autorských příjmů. Ta je ale třeba pro nás, klasikáře, natolik vysoká, že na ni většina mých kolegů, včetně mě, nemá šanci dosáhnout,“ vysvětluje hudební skladatel Marko Ivanovič, jehož operu Čarokraj právě uvádí Národní divadlo.

Právo | 16. 2. 2012 | Rubrika: Příloha – Salon | Strana: 6 | Autor: KAREL VESELÝ |
Téma: Instituce a legislativa

Rád bych existenci neidentifikovatelných příjmů a nakládání s nimi panu Ivanovičovi, panu Veselému i dalším pomýleným vysvětlil.

Předně se vši vážností konstatuji, že veškeré inkasované honoráře jsou vypláceny nám, zastupovaným, za zcela rovných podmínek. Tedy že při rozúčtování nehraje nižší roli, je-li někdo člen OSA či nikoli, neberou se v potaz žádné „dosažené minimální sumy honorářů“, jak se autoři ci-

tace mylně domnívají, ani nezáleží na tom, zda je autor z tuzemska či ze zahraničí. Ano, v minulém století měli členové OSA jistá privilegia při rozúčtování, ale tato praxe je již dávno pryč, a dnes při distribuci (rozúčtování) honorářů se OSA chová ke všem svým zastupovaným zcela stejně.

// Rozšířená pověra o zvýhodňování členů OSA se vždy točí kolem neidentifikovatelných příjmů. Co pod pojmem neidentifikovatelné příjmy v terminologii OSA rozumíme?

RC: Autor citace si pod tímto termínem nesprávně představuje „... poplatky z rozhlasu a televize, o které se nikdo nepřihlásil, u kterých nebyl dohledán autor“, naopak správně uvádí „... nechvalně známé poplatky za prázdná CD a DVD“.

text:
ROMAN CEJNAR
Roman.Cejnar@osa.cz

foto: shutterstock.com

> // **Jak OSA nakládá s honoráři z rozhlasu a televize, „o které se nikdo nepřihlásil“?**

RC: Rádía i televize hlásí veškerá užitá hudební díla i jejich autory. Samozřejmě, že občas nastane situace, zejména u zahraničních titulů, že buď autor, nebo jeho konkrétní dílo, nejčastěji obojí, není v databázi OSA ani v mezinárodních databázích ochranných společností. OSA honorář k danému dílu rozúčtuje, ale neví, komu ho má vyplatit.

OSA v takovýchto případech prostředky deponuje, a pokud se později podaří autora dohledat, jsou mu vyplaceny. Jestliže se nepodaří autora zjistit, jsou tyto prostředky po třech letech (promlčecí lhůta) vráceny do rozúčtování a jsou rozděleny mezi všechny ostatní autory, kteří se na daném rozúčtování (rozhlas či televize) podílejí. Každý autor tak dostane podíl na tomto vráceném honoráři úměrně svému aktuálnímu honoráři z dané oblasti. Členství či nečlenství v OSA při tomto procesu nehraje žádnou roli.

Takovéto neznámé skladby, na které jsou navázány honoráře a čeká se na identifikaci autora, se na OSA označují „P“, péčka (možná od Put aside – dát stranou). Honoráře na ně navázané nejsou v principu neidentifikovatelné, k jejich identifikaci v průběhu času povětšinou dochází, proto se jim neidentifikovatelné neříká.

Termínem „neidentifikovatelné příjmy“ na OSA označujeme takové příjmy, ke kterým ze samé podstaty není možné obdržet playlist s názvy užitých skladeb a jmény au-

torů. Patří sem zmíněné náhradní odměny (poplatky z paměťových médií a přístrojů umožňujících kopírování), řadíme sem veškerou reprohudbu (reprodukováná hudba v obchodech, restauracích ...) a také poplatky za kabelový přenos. Ve všech těchto případech OSA inkasuje, ale nedostává žádné údaje o tom, která díla byla užitá.

// **Jak tyto neidentifikovatelné příjmy OSA rozděluje?**

OSA tyto příjmy rozděluje podle identifikovatelných příjmů autora z totožného druhu užití. Zhruba řečeno, tržby za rozhlasové přijímače se rozdělují podle výše příjmů jednotlivých autorů z rozhlasového vysílání. Tržby za televizní přijímače se rozdělují podle výše příjmů autorů z TV vysílání. Náhradní odměny za možnost kopírovat si legálně pořízenou nahrávku se rozdělují podle výše příjmů autorů z prodeje nahrávek. Ani při tomto rozdělování nehraje prázdnou roli členství v OSA, žádné minimální sumy honorářů, ba ani to, zda se jedná o autora zahraničního či tuzemského.

Rozúčtování všech příjmů za poskytnuté licence, ať už je nazýváme identifikovatelné či neidentifikovatelné, probíhá podle transparentních, veřejně dostupných pravidel (Rozúčtovací řád je dostupný na www.osa.cz) a nezvýhodňuje ani členy OSA ani autory bohaté, ani ty slavné či zasloužilé, prostě nezvýhodňuje nikoho.

// **Patří sem zmíněné náhradní odměny (poplatky z paměťových médií a přístrojů umožňujících kopírování), řadíme sem veškerou reprohudbu (reprodukováná hudba v obchodech, restauracích,...), anebo také poplatky za kabelový přenos. Ve všech těchto případech OSA inkasuje, ale nedostává žádné údaje o tom, která díla byla užitá.**